

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5425
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 39 til L 229, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Adgang til at etablere naturnationalparker og obligatorisk digital kommunikation m.v.), stillet den 6. maj 2021 efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 39 til L 229

”Anerkender ministeren, at der for syge og tilskadekomne dyr er stor forskel på hyppigt tilsyn og mindre hyppigt tilsyn? I den forbindelse tænkes der bl.a. på dyr med brækkede ben, akut kolik samt alle typer sygdomme og lidelser, hvor tidsfaktoren er afgørende for at afhjælpe unødigt smerte og lidelse.”

Svar

Jeg har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har indhentet bidrag fra Fødevestyrelsen, der kan oplyse følgende:

”En skade som eksempelvis et brækket ben er sjælden, men kan opstå når som helst. Et skadet dyr vil ikke kunne følge flokken, men vil typisk holde afstand og eventuelt søge at gemme sig. Risikoen for, at et sådant dyr ikke findes ved det tilsyn, der vil ske med dyr i naturnationalparker, vurderes ikke at være væsentlig anderledes end den risiko, der er for at overse skader hos andre dyr, der holdes ude i større flokke. Hvis det visuelle tilsyn suppleres med overvågning ved brug af ny teknologi, f.eks. droner med varmesøgende sensorer, vil det i højere grad være muligt at finde dyr, der søger skjul.

Tilsynet med dyrene i naturnationalparker skal bl.a. kunne sikre, at dyr, der er syge eller tilskadekomne opdages tids nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforvarsligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje.

Det kan endvidere bemærkes, at det af forvaltningsplanerne for naturnationalparkerne skal fremgå, hvordan dyrenes velfærd sikres, herunder hvordan eventuelle syge eller tilskadekomne dyr skal opdages og håndteres, så de ikke udsættes for unødigt lidelse, og hvordan der skal ske regulering af bestanden, hvis levevilkårene ændrer sig.

Under alle omstændigheder skal dyrene behandles forsvarligt, jf. dyrevelfærdslovens § 2, og det giver lovforslaget ikke mulighed for at dispensere fra.”

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum